

ADAMANTYNOWY (3) *ai*

adamantynowy (2), **adamantynow** (1); adamantynowy *HistAl*, *WisznTr*; adamantynow *HistAl*.

Pisane dużą literą, a nagłosowe prawdopodobnie jasne (tak w adamantny), drugie i trzecie jasne (w tym trzecie 1 r. nie kreskowane).

sg f D adamantynow(e)j (1). ◊ A adamantynowę (1). ◊ n A adamantynow(e) (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Przymiotnik od „adamantyn” [adamantinus, adamanteus – to co z adamantu uczyniono jest Mącz 3b; adamantinus – z dyjamenta urobiony, twardy jako dyjament Calep; dyjamentowy – adamantinus, adamanteus Cn] (3) : Iádc tedy przez dziewięćdziesiąt dni przyiecháli ku niektorej gorze Adámántynowey/ ná ktorej brzegu złote łańcuchy wiliály *HistAl* L; Iako [!] Alexander włthąpił na [!] gorę Adámantynowę. *HistAl* Lv.*

Przen: twardy, nieczuły (1) :

*Wyrażenie: »adamantynowe serce« [adamantinurn cor – zakamieniałe serce Mącz 3b]: Nie s Kaukałowych Ikał iełtem národzony/ Nie okrutnych Tygryfow pierśiámich karmiony: Nie Adámántynowe serce w cieie nołzę *WisznTr* 9.*

Cf ADAMENTNY, DYJAMENTOWY

KK